

Emily Olander Christiansens tale ved Roskilde Summer Days

Taler

Emily Olander Christiansen
Repræsentant for LGBT+
Ungdom

Dato

1. juli 2021

Sted

Dyrskuepladsen, Roskilde

Omstændigheder

På grund af restriktionerne på forsamlinger, som var indført under coronakrisen, kunne Roskilde Festival ikke afholdes som vanligt i 2021. I stedet afholdtes "Roskilde Summer Days", otte enkelt-dagsfestivaler.

Aktivismе er ikke gratis. Det ved Roskilde Festival. De støtter LGBT+ Ungdom, som jeg står og repræsenterer i dag. Så tak for det.

I Danmark eksisterer nemlig en ligestillingsillusion. En illusion om at der er plads til at være lige præcis den du er.

Det har man set hele juni, verdens internationale pride måned, hvor illusionen holdes i live af virksomheder, der belejligt vælger at hejse regnbueflaget. Det sker hvert år og KUN til pride.

Det er i dag 1. juli og regnbueflagene er symbolsk revet ned, og mit feed på sociale medier er igen leverpostejsfarvet.

Det er et reelt problem. Det har et navn, pinkwashing.

Konceptet, hvor virksomheder bruger regnbuen til at vise opbakning til LGBT+-miljøet uden nogen som helst økonomisk støtte og opbakning til os, regnbueflaget repræsenterer. Der bliver kort sagt tjent penge på LGBT+-symbolet.

Queer-miljøet er bygget på aktivisme og pinkwashing er et misbrug af den aktivisme. Pride-kollektionerne er intet værd, hvis firmaerne blot lukrerer på visuel goodwill og der ikke doneres til queer-organisationer.

For hvad hjælper det mig, at der pludselig sælges regnbueindhyllede Cocio-flasker, når jeg stadig ikke kan kysse min kæreste offentligt uden at folk laver bræklyde efter os? Hvor er pengene, når der er større risiko for, at den lesbiske pige i folkeskolen selvskader end at hun ikke gør?

Jeg husker selv, da jeg blev bevidst om pinkwashing. Det var på Instagram, hvor jeg gennem andre aktivister blev bevidst om kapitaliseringen af queer-miljøets kamp. En kamp bygget på vrede fra de sten der blev kastet ved Stonewall-optøjerne i New York tilbage i 1969. En vrede der lever videre i 2021.

Jeg er af den overbevisning, at hvis man tilhører en minoritet, så avler det indignation.

Når vi omtaler politik, så er det majoritetens politik. Den er normaltstanden. Se på UEFA's brug af regnbueflaget, når det er ukontroversielt, når det er belejligt.

Queer-rettigheder er ikke politik, queer-rettigheder er menneskerettigheder. Derfor bliver jeg ved med at være aktivist indtil, at min identitet ikke ses som undtagelsestilstanden.

Aktivismen er ikke gratis. Homofobi bekæmpes ikke ved at gå rundt med corporate regnbuesolbriller. Vores kamp er ikke kun under pride. Den er livslang. Jeg er queer 365 dage om året: et valg jeg ikke selv har truffet.

For min seksualitet er ikke en PR-strategi. Min kamp skal ikke kapitaliseres. Pinkwashing skaber en visuel illusion om ligestilling.

Der er i stedet behov for økonomisk støtte til foreninger, der forbedrer vores vilkår. Ikke tomme ord.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Regnbuebevægelsen

Relateret

Nicolaj Laue Juhls tale ved Roskilde Summer Days
1. juli 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/emily-olander-christiansens-tale-ved-roskilde-summer-days>